

SFS 2007:205

Utkom från trycket
den 9 maj 2007

Lag om ändring i lagen (1996:1030) om underhållsstöd;

utfärdad den 26 april 2007.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 15, 20 och 41 §§ lagen (1996:1030) om underhållsstöd skall ha följande lydelse.

15 §² Om det inte utan dröjsmål kan avgöras om någon har rätt till underhållsstöd men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger och underhållsstöd är av väsentlig betydelse för barnet, skall Försäkringskassan, för tiden till dess slutligt beslut kan fattas, besluta att stöd skall betalas ut med ett skäligt belopp.

Om det senare bestäms att underhållsstöd inte skall lämnas eller att stöd skall lämnas med ett lägre belopp än som har betalats ut enligt första stycket, är den som stödet har betalats ut till inte skyldig att betala tillbaka överskjutande belopp i andra fall än när

1. han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller genom att inte fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt har förorsakat en felaktig utbetalning, eller

2. han eller hon i annat fall skäligen borde ha insett att utbetalningen var felaktig.

Även i fall som avses i andra stycket kan återbetalningsskyldighet efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl.

Om en person har befunnits återbetalningsskyldig enligt andra stycket skall ränta tas ut på beloppet. Därvid tillämpas bestämmelserna om ränta i 20 § tredje–femte styckena.

20 §³ Har underhållsstöd lämnats felaktigt eller med för högt belopp, skall Försäkringskassan besluta om återkrav av beloppet från den som det har betalats ut till. Om det finns särskilda skäl, får dock Försäkringskassan efterge återkravet helt eller delvis.

Vid en senare utbetalning av underhållsstöd eller annan ersättning som skall betalas ut av Försäkringskassan till någon som skall betala tillbaka underhållsstöd enligt första stycket får Försäkringskassan hålla inne ett skäligt belopp i avräkning på vad som har lämnats för mycket.

Om en person som har befunnits återbetalningsskyldig enligt första stycket har träffat avtal med Försäkringskassan om en avbetalningsplan eller

¹ Prop. 2006/07:49, bet. 2006/07:SfU6, rskr. 2006/07:134.

² Senaste lydelse 2004:829.

³ Senaste lydelse 2004:829.

har medgetts anstånd med betalningen av det återkrävda beloppet, skall ränta tas ut på beloppet. Räntan skall tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Räntan skall beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anstånd medgavs, dock inte för tid innan återkravet förfallit till betalning.

Om ett belopp som har återkrävts enligt första stycket inte betalas i rätt tid, skall dröjsmålsränta tas ut på beloppet. För uttag av dröjsmålsränta gäller i tillämpliga delar räntelagen (1975:635).

Om det finns särskilda skäl, får Försäkringskassan helt eller delvis efterge kravet på ränta enligt tredje och fjärde styckena.

41 § Beslut om återbetalningsskyldighet och ränta enligt 21 och 36 §§ får verkställas enligt bestämmelserna i utsökningsbalken.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. De nya bestämmelserna i 15 och 20 §§ tillämpas första gången på sådana återkrav som har beslutats av Försäkringskassan efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)